

[Domov](#) > ... > [Sprožitev Sodnega Postopka](#) > [Kje In Kako](#) > [Uporaba Nacionalne Zakonodaje](#) > [Poland](#)

Uporaba nacionalne zakonodaje

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Poljska

OPOZORILO: Spodaj navedeni odgovori NE VELJAJO za situacije, ki se urejajo s pravom EU

1 Veljavni pravni viri

1.1 Nacionalni predpisi

Zakon o mednarodnem zasebnem pravu z dne 4. februarja 2011 (prečiščeno besedilo: Uradni list 2015, točka 1792)

1.2 Večstranske mednarodne konvencije

Haaška konvencija z dne 17. julija 1905 o odvzemu državljanskih pravic in podobnih zaščitnih ukrepov

Haaška konvencija z dne 5. oktobra 1961 o koliziji zakonov glede oblike oporočnih razpolaganj

Haaška konvencija z dne 5. oktobra 1961 o pristojnosti organov in pravu, ki se uporablja na področju varstva mladoletnikov

Haaška konvencija z dne 4. maja 1971 o pravu, ki se uporablja za prometne nesreče

Haaška konvencija z dne 2. oktobra 1973 o pravu, ki se uporablja za preživitvene obveznosti

Konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu

Haaška konvencija z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju, uveljavljanju in sodelovanju glede starševske odgovornosti in ukrepov za varstvo otrok

1.3 Glavne dvostranske konvencije

Poljska je podpisala več dvostranskih sporazumov o pravnih poslih, ki določajo tudi kolizijska pravila. Med njimi so sporazumi z državami članicami EU in tretjimi državami. Ker instrumenti, ki zavezujejo države članice EU in vključujejo kolizijska pravila glede različnih vprašanj, prevladajo nad dvostranskimi sporazumi, podpisanimi med državami članicami, so načeloma v praksi zdaj pomembni samo sporazumi, sklenjeni s tretjimi državami.

Med njimi so sporazumi z Belorusijo (26. oktober 1994), Rusijo (16. september 1996), Ukrajino (24. maj 1993), Demokratično ljudsko republiko Korejo (28. september 1986), Kubo (18. november 1982), Vietnamom (22. marec 1993) ter na podlagi nasledstva (na podlagi sporazuma z Jugoslavijo z dne 6. februarja 1960) z Bosno in Hercegovino, Črno goro in Srbijo.

2 Izvajanje kolizijskih pravil

2.1 Obveznost sodnika, da uporabi kolizijska pravila na lastno pobudo

Da, sodišče po uradni dolžnosti uporabi kolizijska pravila. Prav tako po uradni dolžnosti uporabi tuje pravo, kadar je v kolizijskem pravilu opredeljeno, da se to uporabi za določeno vprašanje.

2.2 Zavračanje

V skladu s členom 5 zakona o mednarodnem zasebnem pravu je v poljskem pravu dopustno samo zavračanje nazaj.

Odstavek 1 se ne uporablja, če je bilo pravo, ki se uporablja, določeno:

(1) z izbiro prava;

(2) glede na obliko pravnega posla;

(3) glede na pogodbeno obligacijska razmerja, nepogodbene obveznosti ali enostranske pravne posle, za katere ta zakon določa pravo, ki se uporablja.

2.3 Sprememba navezne okoliščine

2.4 Izjeme od običajne uporabe kolizijskih pravil

Odstopanja od uporabe prava, določena v kolizijskih pravilih v zvezi s pravnim razmerjem, so navedena v členih 3 in 10 zakona o mednarodnem zasebnem pravu.

Člen 3(1): Kadar se z zakonom zahteva uporaba prava države, katere državljanstvo ima zadevna oseba, in ni mogoče določiti državljanstva zadevne osebe, ta nima državljanstva ali ni mogoče določiti vsebine prava državljanstva, se uporablja pravo stalnega prebivališča zadevne osebe, če nima stalnega prebivališča, pa pravo države običajnega prebivališča.

Člen 10(1): Kadar ni mogoče ugotoviti okoliščin, ki določajo uporabo prava, se uporablja pravo, s katerim je pravno razmerje najtesneje povezano. Poleg tega se poljsko pravo uporablja, kadar ni mogoče v razumnem času določiti vsebine tujega prava, ki naj bi se uporabilo.

Poleg tega člen 67 zakona o mednarodnem zasebnem pravu določa, da kadar pravo, ki se uporablja, ni opredeljeno v zakonu o mednarodnem zasebnem pravu, posebnih predpisih, mednarodnih sporazumih, ki so ratificirani in so izvršljivi na Poljskem, ali pravu EU, se za pravno razmerje uporabi pravo države, s katero je pravno razmerje najtesneje povezano.

2.5 Dokazovanje tujega prava

Sodišče po uradni dolžnosti določi in uporabi tuje pravo – člen 51(a)(1) zakona o organizaciji splošnih sodišč z dne 27. julija 2001 (prečiščeno besedilo: Uradni list 2019, točka 52, kakor je bil spremenjen).

3 Kolizijska pravila

3.1 Pogodbene obveznosti in pravni akti

Pomembna kolizijska pravila, določena v zakonu o mednarodnem zasebnem pravu:

Člen 28(1): Pravo, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja, se določi v skladu z Uredbo (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6). Določbe uredbe se, kadar je to ustrezno, uporabljajo za pogodbeno obligacijska razmerja, ki so izključena z njenega področja uporabe na podlagi člena 1(2)(j) Uredbe iz odstavka 1.

Člen 29(1) zakona o mednarodnem zasebnem pravu določa, da kadar poljsko pravo določa zavarovalno obveznost, se za zavarovalno pogodbo uporablja poljsko pravo.

2. Kadar se s pravom države članice Evropskega gospodarskega prostora, ki določa zavarovalno obveznost, zahteva, naj se za zavarovalno pogodbo uporablja pravo zadevne države članice, se uporablja navedeno pravo.

Člen 30(1): Razen primerov, opredeljenih v Uredbi iz člena 28, izbira prava države, ki ni država članica Evropskega gospodarskega prostora, v zvezi s pogodbo, ki je tesno povezana z ozemljem vsaj ene države članice, ne sme prikrajšati potrošnikov za varstvo, ki jim je dodeljeno v skladu s poljskim pravom, s katerim so prenesene naslednje direktive:

(1) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29); posebna izdaja Uradnega lista Evropske unije v poljščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288);

(2) (razveljavljena);

(3) Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12); posebna izdaja Uradnega lista Evropske unije v poljščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 223);

(4) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16; posebna izdaja Uradnega lista Evropske unije v poljščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 321);

(5) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66, kakor je bila spremenjena).

2. Kadar je pravo, ki se uporablja za pogodbo, ki spada na področje Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L 33, 3.2.2009, str. 10), pravo države, ki ni država članica Evropskega gospodarskega prostora, potrošniki ne smejo biti prikrajšani za varstvo, ki jim je dodeljeno v skladu s poljskim zakonom, s katerim je prenesena navedena direktiva:

(1) če je katera koli nepremičnina v eni od držav članic ali

(2) v zvezi s sporazumom, ki ni neposredno povezan z nepremičnino, če gospodarski subjekt izvaja gospodarsko ali poklicno dejavnost v eni od držav članic ali kakor koli prenese navedeno dejavnost v eno od držav članic in pogodba preide pod navedeno dejavnost.

Člen 31: Za obligacijsko razmerje, ki izhaja iz vrednostnega papirja, ki ni menica ali ček, se uporablja pravo države, v kateri je bil ta vrednostni papir potrjen ali izdan.

Člen 32(1): Za obligacijsko razmerje, ki izhaja iz enostranskega pravnega posla, se uporablja pravo, ki ga izbere stranka, ki izvaja posel. Če sta za tako obligacijsko razmerje opredeljeni obe stranki, se pravo izbere, spremeni ali prekliče na podlagi sporazuma med strankama.

2. V primerih, ko pravo ni izrecno izbrano, se za obligacijsko razmerje, ki izhaja iz enostranskega pravnega posla, uporablja pravo države, v kateri ima oseba, ki izvaja posel, običajno prebivališče ali registrirani sedež. Če okoliščine primera kažejo, da je obligacijsko razmerje tesneje povezano s pravom druge države, se uporablja pravo navedene države.

...

V skladu s členom 36 se učinki odstopa terjatev do tretjih oseb določijo v skladu s pravom države, ki je pristojna za odstopljene terjatve.

Člen 37: Za prevzem dolgov se uporablja pravo države, ki je pristojna za prevzeti dolg.

Člen 38: Učinek spremembe vrednosti valute na znesek obveznosti se oceni v skladu s pravom, ki se uporablja za obveznost.

3.2 Nepogodbene obveznosti

Pomembna kolizijska pravila so določena v zakonu o mednarodnem zasebnem pravu:

Člen 33: Pravo, ki se uporablja za obveznosti, ki izhajajo iz dogodkov, ki niso pravni posli, se določi v skladu z Uredbo (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31.7.2007, str. 40).

Člen 34: Haaška konvencija z dne 4. maja 1971 o pravu, ki se uporablja za prometne nesreče (Uradni list 2003/63, točka 585), določa pravo, ki se uporablja za nepogodbeno odgovornost za škodo, v prometni nesreči povzročeno tretjim osebam.

Člen 35: Odgovornost do tretjih oseb za dejanja in opustitve organov, ki izvajajo javna pooblastila v neki državi, se ureja s pravom zadevne države.

3.3 Osebni status, vidiki v zvezi s civilnim statusom (ime, sedež ali stalno prebivališče, sposobnost)

Za fizične osebe veljajo naslednja kolizijska pravila.

Pravna in poslovna sposobnost fizične osebe se urejata s pravom države, katere državljanstvo ima ta oseba (člen 11(1)).

2. Kadar fizična oseba izvaja pravni posel v okviru podjetja, zadostuje, da ima poslovno sposobnost za izvedbo navedenega posla v skladu s pravom države, v kateri je sedež podjetja.

3. Odstavek 1 ne preprečuje uporabe prava, s katerim se ureja pravni posel, če določa posebne zahteve glede poslovne sposobnosti za izvedbo navedenega pravnega posla.

Člen 12 določa, da kadar sporazum podpišeta stranki, ki sta v isti državi, se lahko fizična oseba, ki ima poslovno sposobnost za podpis sporazuma v skladu s pravom zadevne države, sklicuje na poslovno nesposobnost v skladu s pravom iz člena 11(1) le, če je bila druga stranka ob podpisu sporazuma seznanjena z zadevno poslovno nesposobnostjo ali ni bila seznanjena z njo iz malomarnosti.

2. Fizična oseba, ki izvaja enostranski pravni posel in ima poslovno sposobnost za to v skladu s pravom države, v kateri se izvaja posel, se lahko sklicuje na poslovno nesposobnost v skladu s pravom iz člena 11(1) le, če to ne bo škodilo osebi, ki je ravnala z dolžno skrbnostjo in se zanašala na domnevo, da ima oseba, ki izvaja pravni posel, za to potrebno poslovno sposobnost.

3. Če fizična oseba deluje prek zastopnika, je uporaba odstavkov 1 in 2 odvisna od ustreznih okoliščin, ki zadevajo zastopnika.

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za pravne posle na področju družinskega in skrbniškega prava ali dednega prava ali za predpise, ki zadevajo nepremičnine v državi, ki ni država, v kateri je bil opravljen pravni posel.

V skladu s členom 13(1) se za odzvem pravne sposobnosti uporablja pravo države, katere državljanstvo ima fizična oseba, ki se ji odvzame poslovna sposobnost. Kadar poljsko sodišče odloča o odvzemu poslovne sposobnosti tujemu državljanu, se uporablja poljsko pravo.

V skladu s členom 14(1) se za domnevo ali razglasitev smrti fizične osebe zahteva uporaba prava države, katere državljanstvo ima ta oseba. Kadar poljsko sodišče odloča o domnevi ali razglasitvi smrti tujega državljanu, se uporablja poljsko pravo.

V skladu s členom 16(1) se osebne pravice fizične osebe urejajo s pravom države, katere državljanica je ta oseba.

Fizična oseba, katere osebne pravice so bile ogrožene ali kršene, lahko zahteva zaščito v skladu s pravom države, na ozemlju katere se je zgodil dogodek, ki je povzročil tako grožnjo ali kršitev, ali pravom države, na ozemlju katere so nastali učinki kršitve.

Če so bile osebne pravice fizične osebe kršene v medijih, se za pravico do odgovora, popravka ali podobnega

zaščitnega ukrepa uporablja pravo države, v kateri ima založnik ali televizijska/radijska postaja registrirani sedež ali običajno prebivališče.

3.4 Določitev razmerij med starši in otroki, vključno s posvojitvijo

3.4.1 Določitev razmerij med starši in otroki

Kolizijska pravila, ki se uporabljajo za razmerja med starši in otroki (zakon o mednarodnem zasebnem pravu):

Starševstvo se lahko ugotovi ali izpodbija v skladu s pravom države, katere državljan je otrok ob rojstvu (člen 55(1) zakona o mednarodnem zasebnem pravu). Če pravo države, katere državljan je otrok ob rojstvu, ne omogoča ugotovitve očetovstva s sodno odločbo, se za ugotovitev očetovstva s sodno odločbo uporablja pravo državljanstva otroka v času, ko je bilo ugotovljeno otrokovo starševstvo. Za priznanje starševstva se uporablja pravo državljanstva otroka ob priznanju. Če zadevno pravo ne določa priznanja otroka, se uporablja pravo državljanstva otroka ob rojstvu, če to pravo dopušča tako priznanje. Za priznanje spočetega ali še nerojenega otroka se uporablja pravo države, katere državljanica je mati ob priznanju.

V skladu s členom 56(1) zakona o mednarodnem zasebnem pravu Haaška konvencija z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju, uveljavljanju in sodelovanju glede starševske odgovornosti in ukrepov za varstvo otrok (UL L 151, 11.6.2008, str. 39; Uradni list 2010/172, točka 1158) določa pravo, ki se uporablja za starševsko odgovornost ter pravice do varstva in vzgoje.

Če se otrokovo običajno prebivališče prenese v državo, ki ni pogodbenica konvencije iz odstavka 1, se od takrat za določitev pogojev uporabe ukrepov, naloženih v državi otrokovega prejšnjega običajnega prebivališča, uporablja pravo države preselitve.

Haaška konvencija z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju, uveljavljanju in sodelovanju glede starševske odgovornosti in ukrepov za zaščito otrok določa pravo, ki se uporablja za skrbništvo otrok (člen 59 zakona o mednarodnem zasebnem pravu).

Če se otrokovo običajno prebivališče prenese v državo, ki ni pogodbenica konvencije iz odstavka 1, se od takrat za določitev pogojev uporabe ukrepov, naloženih v državi otrokovega prejšnjega običajnega prebivališča, uporablja pravo države preselitve.

3.4.2 Posvojitev

V skladu s členom 57 zakona o mednarodnem zasebnem pravu se posvojitev ureja s pravom države, katere državljan je posvojitelj.

Če zakonca skupaj posvojita otroka, se uporablja pravo države, katere državljan sta oba. Če zakonca nimata istega državljanstva, se uporablja pravo države, v kateri imata stalno prebivališče, če pa nimata stalnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, v kateri imata običajno prebivališče. Če zakonca nimata običajnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, s katero sta drugače najtesneje povezana.

V skladu s členom 58 zakona o mednarodnem zasebnem pravu posvojitev ni mogoča brez uporabe prava države, katere državljan je bodoči posvojenec, glede njegovega soglasja, soglasja njegovega zakonitega zastopnika in soglasja pristojnega organa ter morebitnih omejitev glede posvojitve po prenosu stalnega prebivališča v drugo državo.

3.5 Zakonska zveza, zunajzakonska skupnost, partnerstvo, razveza zakonske zveze, prenehanje življenjske skupnosti, preživninske obveznosti

3.5.1 Zakonska zveza

Sposobnost za sklenitev zakonske zveze se določi za vsako od strank na podlagi prava države, katere državljanstvo ima ob sklenitvi zakonske zveze (člen 48 zakona o mednarodnem zasebnem pravu).

V skladu z določbami člena 49(1) se oblika sklenitve zakonske zveze ureja s pravom države, v kateri se sklene zakonska zveza. Če se zakonska zveza sklene zunaj Poljske, zadostuje, da so ob sklenitvi zakonske zveze za oba zakonca izpolnjene zahteve prava države, katere državljanica sta, ali prava stalnega ali običajnega prebivališča.

V skladu s členom 50 zakona o mednarodnem zasebnem pravu se pravo iz členov 48 in 49 smiselno uporablja za učinke nezmožnosti sklenitve zakonske zveze in neizpolnjevanja zahtev glede oblike sklenitve zakonske zveze.

Osebna in premoženjska razmerja med zakoncema se urejajo s pravom države, katere državljana sta oba (člen 51(1)). Če zakonca nimata istega državljanstva, se uporablja pravo države, v kateri imata stalno prebivališče, če pa nimata stalnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, v kateri imata običajno prebivališče. Če zakonca nimata običajnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, s katero sta drugače najtesneje povezana.

3.5.2 Zunajzakonska skupnost in partnerstvo

Jih ni.

3.5.3 Razveza zakonske zveze in prenehanje življenjske skupnosti

V skladu s členom 54 zakona o mednarodnem zasebnem pravu se razveza zakonske zveze ureja s pravom države, katere državljana sta oba zakonca, ko zaprosita za razvezo. Če zakonca nimata istega državljanstva, se uporablja pravo države, v kateri imata stalno prebivališče, ko zaprosita za razvezo zakonske zveze, če pa ob zaprosilu za razvezo nimata skupnega stalnega prebivališča, se uporablja pravo države, v kateri sta imela zadnje skupno običajno prebivališče, če je to še naprej običajno prebivališče enega od zakoncev. Poljsko pravo se uporablja, če ni okoliščin, ki bi omogočile določitev prava, ki se uporablja.

Navedene določbe se smiselno uporabljajo za prenehanje življenjske skupnosti.

3.5.4 Preživninske obveznosti

V skladu s členom 63 se pravo, ki se uporablja za preživninske obveznosti, določi na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL L 7, 10.1.2009, str. 1).

3.6 Premoženjska razmerja med zakoncema

Osebna in premoženjska razmerja med zakoncema se urejajo s pravom države, katere državljana sta oba (člen 51(1)). Če zakonca nimata istega državljanstva, se uporablja pravo države, v kateri imata stalno prebivališče, če pa nimata stalnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, v kateri imata običajno prebivališče. Če zakonca nimata običajnega prebivališča v isti državi, se uporablja pravo države, s katero sta drugače najtesneje povezana.

V skladu s členom 52(1) zakona o mednarodnem zasebnem pravu lahko zakonca kot pravo, ki se uporablja za premoženjska razmerja med njima, izbereta pravo države, katere državljan je eden od njiju, ali pravo države, v kateri ima eden od njiju stalno ali običajno prebivališče. Pravo se lahko izbere tudi pred sklenitvijo zakonske zveze.

Pogodbena premoženjska razmerja med zakoncema se urejajo s pravom, ki ga stranki izbereta v skladu z odstavkom 1. V primerih, ko pravo ni izrecno izbrano, se pogodbena premoženjska razmerja med zakoncema urejajo s pravom, ki se je uporabljalo za osebna in premoženjska razmerja med zakoncema ob podpisu pogodbe. Pri izbiri prava, s katerim se urejajo premoženjska razmerja med zakoncema ali poročna pogodba, zadostuje, če se ohrani oblika, ki se zahteva za pogodbena premoženjska razmerja med zakoncema v skladu z izbranim pravom ali pravom države, v kateri je bilo pravo izbrano.

3.7 Oporoke in dedovanje

Pravo, ki se uporablja za dedovanje, je določeno v Uredbi (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju (UL L 201, 27.7.2012, str. 107, kakor je bila spremenjena).

3.8 Stvarne pravice

V skladu s členom 41(1) zakona o mednarodnem zasebnem pravu se lastninske in druge premoženjske pravice

urejajo s pravom države, v kateri je predmet teh pravic. Pridobitev in izguba lastništva ter pridobitev, izguba ali sprememba vsebine ali prednosti drugih premoženjskih pravic se urejajo s pravom države, v kateri je bil predmet teh pravic, ko se je zgodil dogodek, ki je povzročil zgoraj navedene pravne učinke.

3.9 Insolventnost

Kolizijska pravila, ki določajo pravo, ki se uporablja za stečajni postopek, so določena v zakonu o stečaju z dne 28. februarja 2003 (prečiščeno besedilo: Uradni list 2019, točka 498):

V skladu s členom 460 zakona o stečaju se poljsko pravo uporablja za stečajni postopek, uveden na Poljskem, razen če je v določbah tega poglavja določeno drugače.

V skladu s členom 461 zakona o stečaju se delo delavcev, zaposlenih v drugi državi članici EU ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ureja s pravom, ki se uporablja za njihovo pogodbo o zaposlitvi.

Pravo, ki določa, ali je neki predmet nepremičnina, je pravo, ki se uporablja v kraju, kjer je ta predmet.

Sporazumi o uporabi ali nakupu nepremičnine, ki je v drugi državi članici EU ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, se urejajo s pravom države, v kateri je nepremičnina.

Pravice, povezane z nepremičnino, ki je v drugi državi članici EU ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ali z registriranimi morskimi plovili ali zrakoplovi, se urejajo s pravom države, v kateri se vodi zadevni register.

Objava stečaja ne posega v pravice upnikov ali tretjih oseb, ki obremenjujejo sredstva ali drugo premoženje stranke, ki je v stečaju, ki je v drugi državi članici Evropske unije ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, kar ne izključuje morebitnih organiziranih delov premoženja in zlasti pravice do razpolaganja s premoženjem za kritje obveznosti ali pravice do kritja obveznosti iz prejemkov, ustvarjenih s premoženjem, zastavnih in hipotekarnih pravic, pravice zahtevati sprostitev premoženja s strani oseb, odgovornih za premoženje, proti volji pooblaščenih stranke ali pravice do uporabe premoženja v vlogi njegovega skrbnika (člen 462 zakona o stečaju). To velja za osebne pravice in terjatve, vpisane v zemljiško knjigo, register hipotek in druge javne registre, katerih uveljavljanje ali izvajanje ima za posledico nastanek zgoraj navedenih pravic.

V skladu s členom 463(1) zakona o stečaju lastninski pridržek prodajalca v prodajni pogodbi ne preneha zaradi objave stečaja domače banke, ki je kupec predmeta sporazuma, če je bil predmet sporazuma ob objavi stečaja v drugi državi članici Evropske unije ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

Objava stečaja domače banke, ki razpolaga s sredstvi, ne more biti podlaga za odstop od prodajne pogodbe, če je bil predmet prodaje prenesen pred objavo stečaja in je bil v tujini, ko je bil objavljen stečaj.

V skladu s členom 464 se za uveljavljanje pravic, za nastanek, obstoj ali izvajanje katerih so potrebni njihov vpis v register, razkritje na računu ali deponiranje v centralnem zbirnem sistemu, uporablja pravo države, v kateri se vodijo taki registri, računi ali zbirni sistemi.

Brez poseganja v člen 464 se pravica do povratnega nakupa ureja s pravom, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja in s katerim se ureja pogodba, iz katere izhaja taka pravica.

Brez poseganja v člen 464 se pravo, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja in s katerim se urejajo posli, sklenjeni na organiziranem trgu, uporablja za pogodbe, podpisane v okviru poslov, opravljenih na organiziranem trgu, v smislu zakona o trgovini s finančnimi instrumenti z dne 29. julija 2005.

Pobotanje, določeno v članu 467 zakona o stečaju, se ureja s pravom o pogodbenih obligacijskih razmerjih, ki se uporablja za sporazum o pobotanju.

Poleg tega v skladu s členom 467¹ zakona o stečaju objava stečaja ne posega v pravico upnika, da pobota svoj dolg z dolgom stranke, ki je v stečaju, če to dopušča pravo, ki se uporablja za dolg stranke, ki je v stečaju.

Za izvršljivost in veljavnost pravnega posla, ki je opravljen po objavi stečaja in vključuje razpolaganje z nepremičnino, morskim plovilom ali zrakoplovom, ki morajo biti vpisani v register, ali razpolaganje s pravicami, za uveljavljanje pravic, za nastanek, obstoj ali izvajanje katerih so potrebni njihov vpis v register, razkritje na računu ali deponiranje v centralnem zbirnem sistemu, se uporablja pravo države, v kateri je premoženje ali v kateri se vodijo taki registri, računi ali zbirni sistemi.

V skladu s členom 469 zakona o stečaju se določbe o neizvršljivosti in neveljavnosti pravnega posla, opravljenega v škodo upnikov, ne uporabljajo, če pravo, ki se uporablja za posel, ne dovoljuje, da se pravni posli, opravljeni v škodo upnikov, štejejo za neizvršljive.

V skladu s členom 470 zakona o stečaju se učinki objave stečaja na sodni postopek, ki poteka pred sodiščem v državi članici Evropske unije ali državi članici Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ocenijo v skladu s pravom države, v kateri poteka postopek.

■ Zadnja posodobitev: 03/09/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.